בס"ד

יום ד', י' **בחשון** תש"ס (20 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום הוא היום שבו נכנסו נח ואשתו, 3 בניו ונשותיהם לתיבה מפני מי המבול, ואלו נאמר לו:
= "... לימים עוד שבעה, אנכי ממטיר על הארץ..." [בראשית ז', ד]
ימים אלה היו למשל. ימים של ישיבת שבעה על מתושלח שנפטר היום בשנת 1656 לבריאת העולם. הוא ה"ה האחרון של אנשי הדורות הראשונים לבריאת העולם.

היום נולד אף בן לעקיבא אבינו: = ... ותלד כלפה שפחת לאה ליעקב בן. ותאמר לאה בפלגי (= בא אל [מטלה]) ותקרא את שמו אשר..." = [בראשית ל, טו-יא]
= היום הזה שנולד בו אף יה"ה למטלה טוב לכם הנעשה דבר... כי כבוד אף תובבת אין כל היום = (אמרת תכ"ל)

ולפני 1050 שנה בדיוק היום לביקורו הראשון וה"ד בארץ הקודש, מדי בנימין מאב הרצל. במהלך ביקורו הנוגע בפתח בירושלים עם קיסר אלמניה ויגיעם בשני (שה"ק אם הוא כאן לביקור) במסורת מאמציו להשיג חסות מעצמתית למפעל הציוני.

ולפני 50 שנה, נוסדה היום ישיבת בני-עקיבא הראשונה בכפר-הרי"ה (על-שם הרב קוק זצ"ל) שבצפת אפר.

וכשבוע טו שנה, בשנת תש"י (1949-5709), נתנך היום בעיר רחובות מכון ו"יצמן למדע, שנוסדו היום כ- 32 כמאון למחקר על-שם דניאל ויו. (יום הולדת כ-50 שנה!)

ולקריאת שבת, שבה ענין קרבנות בתורה פרשת צו-לך-לך": על מנין הפעמים שם אברהם אבינו את אמ"ן, לוט, אחרי שלא נשבה: "וישמע אברם כי נשבה אחיו... ויכד את כל הרכוש לפם את לוט אחיו..." [בראשית יד', יד-טו], מספרים שר' נחום מצרנוביץ' הה עשבור בהקילות ישרוץ לצאוסף כספים עבור שביים. ימים אחרי אחרי השלטונות והושיבוה בחצי בודד עבמה ימים. יום אחד מעבדה על פלת חצי לקון אחד, שר' נחום לא הכיר בכלל, ובה אחר לו: אל תבוא ישיבתך במאסר קשה בעניך. מן השמים ציוני לך הדבר, כדי שתתוש מבשרך טעם המאסר והכלא, וכן תיהנה בעתיד יותר מן המצווה הגדולה של פדיון שבויים!

יום נעים (וגשום)!

יום ב' כ"ד בחשון תש"ס (20 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לעם ישראל בתל אמנו היו הכח הקיומי של הנשמה היהודית, ויכולתה, ואמונתם, לעורר רחמי השם לפעול את בנין מקדש ולהביאו אותם לארץ המובטחת. כפי שאנו למדים מדברי הנביאו ירמיה: "כה אמר ה', שמע קולך מבכי ועיניך מדמעה, כי יש שכר לפעולתך, נאום ה' ושבו מארץ אויב. ויש תקוה לאחריתך, נאום ה', ושבו בנים לגבולם."

אנו נבואה ניצחת, אנו קוראים בהפטורה של היום השני של ראש השנה. ראש השנה הנו היום שה' נזכר את רחל ובקר אותה אחרי שהיתה עקרה שנים רבות. כאלף שנה שנה עם בראש השנה, שואל יוסף מהבור במצרים ועתניה משפחה למלך במצרים.

בפסוק הקודם ירמיה (פרק לא, 14) אומר הנביא: "כה אמר ה', קול ברמה נשמע, נהי, בכי תמרורים, רחל מבכה על בניה. מאנה להנחם על בניה, כי איננו." כוונת ה"איננו" כאן, הינו ליוסף במיצרים כמ"ש הרמב"ן: "שר שבטי ישראל הנמכרים בגלות."

בקבלה, אנו למדים שיש לשנה היהודית 2 ראשים - תוכש (ניסן) הנו אב לכל תוכשי השנה (תכ"ל תוכשים כמנין זכר בפיניו של תוכש ניסן כתוכש האב = אב ל"ב התוכשים). ואילו תשרי הנו היום לתוכשי השנה. בקבלה השופר מסמל את הרחם, וקולו - לידת השנה המבורכת התשרה.

בגימטריה: ראש השנה (500 + 1 + 300 + 5 + 300 + 50 + 5) = 861 שהנו אף הסכום של כל המספרים מ-1 עד 41 וכולל. (כי מספר עד והגימטריה של אם = 1+40 = 41. 861 הנו אף הערך בגימטריה ל-בית המקדש (2 + 10 + 400 + 5 + 40 + 100 + 4 + 300 = 861). ומצה ניתן להסיק שהאישה, האמא הינו שבעה מקדש בבית כשבל משפחתה.

יום הנוצרה של תל אמנו תל מתר ב"ג בחשון. תשעון פשוט יוכית לנו כי יום לה הנו תמיד היום ה-41 לשנה התשה כיון שתוכש תשרי, יש תמיד 30 יום. אלו, הנו באמת יום ה-אם (ה-41) של השנה.

כל התקופה הלו - מכוש השנה ועד ב"ג בחשון - 41 יום, סה"כ - הנו רצף אחד והמשך של העבודה הירותנית של כוש השנה (שמספרו, כאמור סכום המספרים מ-1 ועד 41). כך ש יום הנוצרה **יום נעים (וגשום)!** של תל אמנו משלים את ל"ת השנה - ואמנם לה יום הולדתו של בנה השני של תל, בנימין, ושמתתה מיכף, תל השיבה את נשמתה לבוראה.

בס"ד

יום ', ' **בחשון** תש"ס (באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

חכ"ל מלמדנו כי שמי הבמה עלולם לא נעלו". בתבילה שאומרים בתפוח הנ"ל תיקון רמ"ל, מציינים שיש שם רמ"ל - המילטריה שלה = 238 (כפול 2 + 8 + 30) = 119 × 2, כאשר 119 הינו הערך של במה. אני רמ"ל ממליצ את 2 הבמות הקומוניה" של השם יתברך ויום טוליעות מלנה ומעוררים רחמי השם עלם ישראל. 2 הבמות הן ממליצ את 2 ימי ראש השנה, ואומרים קודאים את ההפטורה של רמ"ל ביום השני של ראש השנה - אחרי שהיו הכילה את "2 הבמות: הערך של המילה במה הינו שווה ללה של המילה מלך (40 + 30 + 9), שהן 119. הי' מבקיש שהוא ימלוך את אויבינו מארץ ישראל כדי שנוכל לעשות אותה ולשבת בה, מלך, מלך. וכיוונת הכוונה שפלולה כאות לנו הינה בשני אלה:

= ועשית הי' אלוקיך את הישר בעיניך שמע מלך מלך עלינו ועכל

כיוצאים מהר, בן תרבה" עליך תיבת השבה = (בראשית, ב', 22)
אך יוצאים אנו שכל שלב בתהליך הגאולה - הקבב שבו הינו מתקיים תמיד בכפולות שלנו. הוכחת יוסף ומשלחת מהכור במצרים - לפחות בשלב הסופי, אחרי השבת שר הטבחים למשקהו, נקראה שעיה: = וה' שקף שעיה ממס ופרעה אולם ... = כל אחת מן השתים נלמד כנגד אחת מבמות אמן, רמ"ל.

יש עוד כאן, ושוב אנו מוצאים בבני דומעה נוספת שבה חכ"ל מלמדים אותנו על הקשים בין אירועים שונים ובבדים שונים כחוק אמונתנו. וכך אנו מבקשים מבב קטן על הגאולה בשלמה שתשה בקרוב/כאן בעולמנו.

הי' רצון שבכה תפילותינו ובקשות הבמות של רמ"ל אומנו, ובכה כולנו לראותה בשלמה, ב"ס מפוארה ומלכותה, ולא אולה בשלמה להמתיק בימינו.

יום נעים (וגשום)!